

POSUDEK KONZULTANTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta:	Veronika Burešová
Téma práce:	Dědění ze závěti
Rozsah práce:	77 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce: 21. 6. 2016	

- 1. Aktuálnost (novost) tématu:** Diplomantkou zvolené téma je z hlediska vývoje civilního práva tématem tradičním. Testamentární dědická posloupnost je v podobě konkrétní právní úpravy výsledkem kompromisu mezi několika zásadami ovládající nejen dědické právo, ale též základní rodinné vztahy. Na jedné straně stojí zásada rodové soudržnosti, naproti ní vystupuje zásada autonomie vůle vyjádřená v testovací volnosti. OZ 89/2012 přinesl do oblasti soukromého práva značné kvalitativní i kvantitativní změny, jejichž intenzita napříč zákoníkem není stejná. Právě oblast dědického práva a zejména úprava závěti doznala největších změn, jejichž výklad a rozbor není možné podat izolovaně bez konotací s ostatními instituty dědického práva. Z tohoto hlediska je autorkou zvolené téma aktuální a jeho zpracování v patřičných souvislostech je potřeba uvítat.
- 2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody:** Způsob zpracování zvoleného tématu kladl na autorku vysoké nároky a to především po stránce vstupních informací (římské právo, úprava v ABGB, VLN 1937, OZ 141/1950, OZ 40/1964, ale především úprava současná v OZ 89/2012 Sb., právní úprava v BGB, ZZŘS, nařízení Rady EU č. 650/2012, relevantní judikatura prvorepubliková a k předchozí právní úpravě. Po teoretické stránce autorka v zásadě využila standardních interpretačních metod, které jsou vhodně a vyváženě doplněny metodou historickou (římskoprávní úvod) a komparací (dědění ze závěti v BGB). Závěry uváděné v práci mají dostatečnou oporu v řádně citované domácí i zahraniční literatuře a relevantní judikatuře.
- 3. Formální a systematické členění práce:** Formálně je předložená diplomová práce rozčleněna vedle úvodu a závěru do šesti kapitol, které jsou dále členěny na kratší a výstižně zaměřené podkapitoly: 1. Dědické právo, 2. Testamentární posloupnost v římském právu, 3. Dědění ze závěti, 4. Nepominutelný dědic, 5. Dovětek, 6. Srovnání s právní úpravou německou. Z hlediska systematického je práce charakterizována dvěma znaky a sice jednak tím, že autorka přechází logicky od obecnějších témat k tématům speciálním. Autorka se drží zvoleného tématu a do témat souvisejících proporcionálně odbočuje v logicky odůvodněných a souvisejících případech. Tento aspekt je nutno hodnotit kladně. O systematické provázanosti a propracovanosti svědčí přesné odkazy v textu odkazující na výklad či související problematiku v jiné části práce.
- 4. Vyjádření k práci:** Předložená diplomová práce je vysoce zdařilým zpracováním zvolené problematiky. Kladně je nutno hodnotit schopnost podat výklad problematiky v patřičných souvislostech, avšak úměrně a proporcionálně rozsahu takové práce. Autorka nepohlíží na dědění ze závěti jako na jakýsi izolovaný a privilegovaný dědický titul, správně zmiňuje též instituty s děděním ze závěti související – nepominutelný dědic, dovětek, odkaz). Za patřičně zpracovaný lze považovat výklad vedlejších doložek v závěti. Dědění ze závěti v současné úpravě včetně nezbytných souvislostí je věnováno téměř padesát stran textu. Autorka v této stěžejní kapitole rozebírá

v jednotlivých podkapitolách problematiku dědění ze závěti počínaje vymezením závěti a Evidencí právních jednání pro případ smrti konče. Hodnotu práce zvyšuje též komparativně pojatá kapitola věnovaná úpravě dědění ze závěti v BGB. Autorka v samotném závěru neopomínala ani evropskou dimenzi dědického práva (nařízení Rady EU č. 650/2012).

Nesporným kladem je schopnost autorky v komplexu práce se vyrovnat se staronovou problematikou svěřenského nástupnictví (str. 56 – 60).

Z textu práce je patrný též autorčin praktický vhled a zájem o dědické právo, když v rámci jinak teoretické práce precizně zmiňuje i praktické otázky – Evidence právních jednání pro případ smrti (str. 61 – 62).

Autorka se neomezila jen na pouhou kompilaci, především v závěru práce koncentruje své vlastní názory.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cíl práce vymezený na straně 2 ve třetím odstavci shora byl splněn.
Samostatnost při zpracování tématu	Zpracováním předložené diplomové práce autorka prokázala schopnost pracovat samostatným a tvůrčím způsobem. (Generátor shod našel shodu s 282 zdroji, tato však nepřekročila nikde pět procent).
Logická stavba práce	Diplomová práce má velmi dobrou logickou strukturu.
Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací	Diplomantka využila dostatečný počet domácích i zahraničních zdrojů (knižních, časopiseckých a elektronických), které řádně citovala. Poznámkový aparát je veden průběžně a čítá na 203 poznámek pod čarou.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Hloubka provedené analýzy je dostatečná a napříč prací konstantní.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Práce má výbornou grafickou úpravu, podstatné části textu, či slova jsou psána tlustým písmem.
Jazyková a stylistická úroveň	Předložená diplomová práce je napsána čtivým a srozumitelným jazykem na vysoké stylistické úrovni.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

K práci je možné mít jen některé drobné připomínky: str. 31 lhůta x doba, str. 33 která x které, V druhém případě v závěru evidentní překlep dovětek je pořízením pro případ smrti (neřadí se mezi tituly), jde o evidentní překlep, na straně 69 je dovětek vysvětlen správně. Stejně tak str. 70 „zůstavitelovy potomci a zůstavitelovy rodiče“, dále správně. Toto má jen nepatrný vliv na kvalitu předložené práce.

V rámci ústní obhajoby se autorka zaměří na tuto otázku: Dědická smlouva a smlouva o zřeknutí se dědictví.

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Předložená práce splňuje veškeré formální i obsahové požadavky kladené na tento druh prací a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.
Navržený klasifikační stupeň		Výborně -

V Praze dne 30. 6. 2016

JUDr. et MUDr. Alexandr Thöndel, Ph. D.

Konzultant diplomové práce